

bohoslužby 16.11. 2025, 22. neděle po Trojici

Introit: V soužení jsem volal Hospodina, Hospodin mi odpověděl, daroval mi volnost. Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk?... Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v knížata. (Žalm 118,5-6;8-9)

Píseň: 188 *Neskládejte v mocných naději*

Modlitba:

Pane Bože,

na světě je hodně mocných lidí, my jsem ale tady v kostele proto, že si uvědomujeme a vyznáváme, že ta základní, nejhlubší naděje je v tobě. Děkujeme, chválíme tě, na tobě chceme stavět.

Budeme zítra slavit svátek svobody. Děkujeme za svobodu, kterou máme v naší zemi, jako jednotlivci, jako křesťané, jako každý trochu jinak smýšlející... Děkujeme za svobodu. Je nesamozřejmá a nesnadná, prosíme, pomáhej nám ji žít i chránit.

Prosíme, buď s námi, když se rozhodujeme, buď s námi, když děláme kompromisy, když se o něco přeme, když hledáme společnou cestu s někým, kde to jde těžko. Odpusť, když to kazíme, když zraňujeme, když jsme necitliví. Amen.

Čtení: 1Kr 3,5-9

Píseň: 403 *Moudrost mi, Pane dávej*

Text: Sk 6,1-7 (Volba sedmi jáhnů - diakonů)

Kázání:

Není to snadné v tom prvním sboru, v první církvi. Církev je svatá, Boží, vzniká působením Božího Ducha, ale neznamená to, že všechno prostě půjde jako po másle, idylicky, všichni budou vědět, co a jak dělat, budou jednotní, jednomyslní, s dokonalou intuicí vycítí, co kdo právě potřebuje... Od začátku je v církvi hodně lidského a myslím, že Pán Bůh to tak chtěl. Proto dává lidem rozum, aby ho používali. Srdce, abychom cítili a soucítili, ruce, abychom pracovali a pomáhali, uši, abychom naslouchali,

pusu, abychom se domluvili, atd. A společně abychom tvořili i takovou svatou věc jako je církev.

Je ještě jedna příčina sporů: a to je skutečnost, že církev roste. Je to živý organismus, děje se, proměňuje se. A to je přece krásné! Církev není stabilizovaná, konzervovaná. Buďme vděční za to, když se v církvi, ve sboru něco děje, když se musíme domlouvat, hledat společnou řeč i dělat kompromisy. Díky, Pane Bože, za církev v pohybu.

Kéž bychom častěji řešili nedostatek zpěvníků, židlí, míst u stolu. Díky za to, když nás občas při bohoslužbách ruší malé děti. Díky za to, že se sejde mládež a na posezení sní sklenici Nutelly. Díky za to, že má kdo hrát na nové varhany a kytaru. Díky za to, že máme co opravovat (třeba střechu) nebo kde sekat trávu. Díky za to, když jsou lidé ochotní být ve staršovstvu, učit v nedělní škole, vařit kávu, počítat peníze nebo na opravárně brousit nože. Díky za to, že můžeme na kavárničce hrát scrabble, po bohoslužbách si dlouho povídat nebo si přit'uknout na narozeniny. Díky za to, že se můžeme sejít i na brigádě.

Je to prostě Boží, tenhle spolek zvaný církev.

Co tedy řeší v tom úplně prvním křesťanském sboru?

Ukazuje se, že je to docela multikulturní společenství. Zatím je to stále církev jen z židů, kteří přijali křesťanství. Jsou to jednak židé místní, jiným slovem Hebrejové, mluvící aramejsky, jednak tzv. Řekové, jinak helénisté, kteří mluví řecky. Mezi těmito skupinami, Hebreji a helénisty, se objevuje napětí. Jsou to spory o to, aby se spravedlivě pečovalo o vdovy z obou skupin církve. Aby se spravedlivě rozdělovala, řekněme, potravinová pomoc.

Církev je od začátku pestrá. Díky za to, když i naše církev je pestrá, sbor různorodý. Je dobře, že se zde potkáváme lidé různí. Věkem, povahou, politickými názory, ale také zázemím, minulostí, i tou minulostí církevní. Je dobře, když jsme tu lidé, kteří jsou v církvi od dětství, někdo i s dávnými evangelickými předky, spolu s těmi, kdo přišli později, v mládí nebo dospělosti. Je dobře, když nemáme všichni stejnou zbožnost, když se nám líbí různé písně atd. Je to, může to být přínosné, obohacující.

Koneckonců to učí i toleranci. A pomáhá nezkostnatět, nezatuhnout.

Jak v té první jeruzalémské církvi řeší nastalý konflikt? Ustaví se skupina Sedmi. Už to číslo sedm je důležité. A co je kritériem výběru těchto Sedmi: jsou to lidé plní Ducha svatého a moudrosti. Jsou otevření nechat na sebe působit Pána Boha, hledají, chtějí se nechat Pánem Bohem ovlivňovat, nespolehají jen na sebe. A společenství, které je pověřuje, se za ně modlí, prosí, aby na ně působil Boží duch. Na práci v církvi je důležité a krásné, že člověk je do ní vyslán s požehnáním, s modlitbou. Je dobře, když o Boží pomoc a moudrost i sám prosí. Moudrost dokáže propojit naslouchání lidem a Pánu Bohu.

Četli jsme ze Starého zákona příběh o králi Šalomounovi. Když byl ustanoven králem, zjevil se mu v noci ve snu Hospodin a řekl, že si může něco přát. Šalomoun Pánu Bohu přiznává, jak se necítí hotov být dobrým králem. Je mladý, nemá zkušenosti, ale přitom si uvědomuje velkou odpovědnost. Prosí o vnímavé srdce, aby lidi dokázal dobře soudit, aby správně rozlišil mezi dobrem a zlem. To jsme i zpívali v písni: *Moudrost mi, Pane, dávej...* Pánu Bohu se Šalomounova prosba líbí a moudrostí ho obdaří. A nadto i mnohým dalším. U Šalomouna se můžeme inspirovat, jak se postavit k úkolu, na který se třeba necítíme.

V Bibli čteme několik příkladů, jak vypadalo Šalomounovo moudré jednání. Nejdřív pozorně vyslechl lidi, kteří k němu s něčím přišli, pak rozumně, moudře poradil, rozhodl, jednal. A lidé možná i vycítili, že jeho soudy jsou ovlivněné Božím Duchem. Že jeho nápady jsou „z nebe“.

Kdo to je těch Sedm zvolených? Čteme jejich jména. Když Bible u někoho uvádí jména, je to důležité. Není to „jen tak někdo náhodný“. Všechna ta jména jsou řecká. I z tohoto seznamu se tedy dovídáme, že církev začíná mít dvě výrazné části: hebrejskou (aramejskou) a řeckou. Řekové, ti do Jeruzaléma i do církve přicházející později, budou mít své důležité a rovnocenné místo.

Dál budeme číst více o dvou z těchto Sedmi, o Štěpánovi a Filipovi. Možná víte, že Štěpán a Filip se neomezí jen na „službu u stolů“, pravděpodobně to ani nebude těžištěm jejich práce, ale budou výraznými svědky, apoštoly, misionáři (o nich více o příštích nedělích), jejich diakonie (služba) bude primárně práce svědecká. Štěpán pro své svědectví (martyrium) skončí jako mučedník, bude ukamenován.

Shrnutí:

V první církvi se objeví spory. Souvisí to s růstem církve a její různorodostí. Bohu díky za to.

Spory se řeší. Netváříme se, že nejsou. Nedojde (zatím) k vyloučení nějaké problematické skupiny lidí. I za to Bohu díky.

Lidé jsou k úkolům pověřeni, jsou vysíláni s modlitbou.

Společenství, církev, stejně jako pověření jednotlivci, prosí o Božího Ducha a moudrost.

Tato cesta se osvědčila, slovo Boží se šíří, společenství roste. Díky Bohu.

Pane Bože, děkujeme za církev. Děkujeme za náš sbor. Někdy jsme s různými věcmi nespokojení, myslíme na to... Chceme tě do toho, co vnímáme jako těžké nebo konfliktní, pozvat... Prosíme, působ svým Duchem na celek sboru i na každého jednotlivce. Amen.

Píseň: 679 *Pomoz mi, můj Pane*, Ohlášky

Píseň: 765 *Slunce pravdy, milosti*;

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání: *Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložit otrocké jho. Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! (Ga 5,13-14)*

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Fp 4,7)

Píseň: 775 *Aby nás Pán Bůh miloval*